

14 sierpnia 1928 r.

B21d 28/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7644.

Ludwig Staufenberg
(Wiedeń, Austria).

~~Kl. 34 c 25.~~

7c 28/00

Urządzenie ułatwiające otwieranie puszek wraz z otwieraczem.

Zgłoszono 3 marca 1926 r.

Udzielono 28 maja 1927 r.

Pierwszeństwo: 18 marca 1925 r. (Austria).

W większości wypadków w puszkach przechowuje się towary dla zabezpieczenia ich od psucia i wysychania. Koniecznym jest zwłaszcza hermetyczne zamknięcie dla puszek, zawierających kremy do obuwia, ponieważ produkty te szybko wysychają i stają się nie do użycia. Hermetyczne puszki mają tę wadę, że otwieranie ich jest połączone z pewnymi trudnościami, spowodowanymi przez to, że wieczko i spód przez długie leżenie rdzewieją, lub, gdy są lakierowane, skleja się razem. Tego rodzaju puszki dają się otworzyć tylko przy użyciu dużej siły, przyczem zniekształcają się lub zostają w inny sposób uszkodzone tak, że nie mogą być uszczelnione.

Próbowano już niejednokrotnie zapo-

bieć powyższym wadom przez dodawanie otwieraczy puszek. Otwieracze te przynitowane są do jednej z części składowych puszki albo też zawieszane między pokrywką a dnem puszki. Obydwa te rodzaje okazały się niepraktyczne. Nitowanie oddzielnych puszek wymaga dużo czasu i jest kosztowne; otwory dla nitów są przeważnie za duże lub też rdzewieją, dzięki czemu do puszki dostaje się powietrze, a terpentyna, benzyna, benzol, znajdujące się w kremie do obuwia, ułatwiają się i produkt twardnieje. To samo dzieje się przy zawieszaniu otwieraczy między pokrywką a dnem, gdyż wskutek tego puszka nie może być hermetycznie zamknięta, nawet i wtedy, gdy materiał, z którego zrobiony jest otwieracz, jest bar-

dzo cienki. Poza tem działanie wszystkich dźwigniowych otwieraczy jest tylko lokalne, wskutek czego mocno zamknięte puszki zniekształcają się lub psują.

Działające jako ostrza, wkładane między pokrywę a dno puszki otwieracze usuwają wprawdzie częściowo wady dźwigniowych otwieraczy, lecz i tu hermetyczne zamknięcie można otrzymać przy bardzo dokładnej robocie, która jednak nie może być stosowana przy wyrobie takiego masowego artykułu, jak puszki do kremów do obuwia i podobnych produktów.

Według wynalazku, wady te usuwa się w ten sposób, że ściana wieczka zaopatrzona jest w odgięty języczek. W ten sposób otrzymuje się punkt oparcia dla otwieracza, który, stosownie do wynalazku, zrobiony jest z płytki i ma kształt T-owy.

Rysunek przedstawia przykład wykonania wynalazku, a mianowicie fig. 1 i 2 przedstawiają wieczko puszki oraz otwieracz w widoku perspektywicznym, fig. 3 przedstawia w takim samym widoku zamkniętą puszkę z zawieszonym otwieraczem, wreszcie fig. 4 przedstawia przekrój puszki w większej skali, przyczem wskazane jest położenie otwieracza podczas otwierania.

Jak widać z fig. 1, ściana wieczka 1 zaopatrzona jest w języczek 2. Języczek ten, jak to widać z fig. 3 i 4, zostaje odgięty. W ten sposób brzeg wieczka zostaje w tem miejscu pogrubiony tak, iż przedstawia dostateczny punkt oparcia dla otwieracza. Otwieracz tworzy T-owa płytka 3, której kołnierz 4 służy jako rączka. Pasek 5 posiada kształt dłota, a ostrze 6 jest wklęsłe odpowiednio do wypukłości płaszcza puszki. W otwieraczu urządzona jest szczelina 7, zapomocą której otwieracz ten może być zawieszony na języczku 2 wieczka (fig. 3). Wskazaniem jest otwieracz ten wygiąć odpowiednio do kadłuba puszki. Przy takim wykonaniu otwieracz jest

pewnie umieszczony na puszcze, a przytem łatwo go można odjąć; pomimo tego hermetyczne zamknięcie puszki jest zapewnione i pakowanie puszki jest łatwe.

Sposób użycia otwieracza wskazany jest na fig. 4. Otwieracz ten wsuwa się zdołu do góry ostrzem 6 między języczek 2 wieczka i występ 8 dolnej części puszki, a następnie wolno okręca się go wokół poziomej osi, co wymaga bardzo małego nakładu siły. W ten sposób wieczko rozluźnia się, a przez dalsze kręcenie zostaje podniesione.

Jeżeli puszką jest zaklejona lub zarzewiała, to po obluźowaniu wieczka można przesuwac otwieracz na inne miejsca wokół puszki i poruszać nim, póki się wieczko całkowicie nie otworzy. Podczas, gdy dla zluźwienia wieczka otwieracz wymaga dwóch dalszych punktów oparcia, z których jednym jest występ, a drugim brzeg odgiętego języczka, to dla ewentualnego dalszego poruszania wystarczają zupełnie występ i zwykła grubość blachy dolnej krawędzi wieczka puszki. Należy zauważyć, że otwieranie puszki trzeba bezwarunkowo rozpoczynać od wstawienia otwieracza między występ a dolną krawędź języczka.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie, ułatwiające otwieranie puszek, znamienne tem, że ścianka wieczka zaopatrzona jest w odgięte przedłużenie.
2. Otwieracz do puszek według zastrz. 1, znamieny tem, że składa się z T-owej płytki, która ostrzem wciska się między odgięte przedłużenie wieczka a występ dolnej części puszki, i która następnie przez kręcenie nią otwiera puszkę.
3. Otwieracz według zastrz. 2, znamieny tem, że płytka zaopatrzona jest w szparę, tak iż może być zawieszona na odgiętem przedłużeniu wieczka.
4. Otwieracz według zastrz. 2 i 3, zna-

mienny tem, że kształt płytki jest dopasowany do wypukłości kadłuba puszk.

5. Otwieracz według zastrz. 2, znamieny tem, że krawędź jego, przeznaczona do wciskania między wieczko a występ dolnej części puszk, zaostrzoną jest w kształcie dłota.

6. Otwieracz według zastrz. 2, zna-

mienny tem, że krawędź, przeznaczona do wciskania między wieczko a występ dolnej części puszk, jest wklęsła odpowiednio do uwypuklenia kadłuba puszk.

Ludwig Staufenberger.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

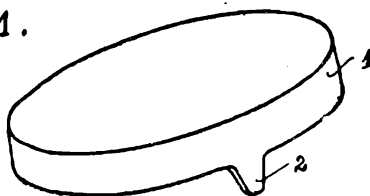

Fig.2.

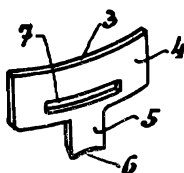

Fig.3.

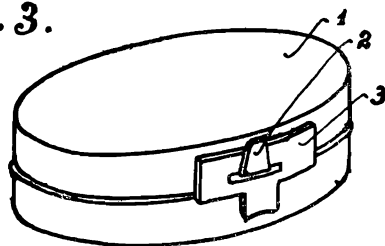

Fig.4.

